

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 15 juli 2021
(OR. en)

10872/21
ADD 7

**Interinstitutionellt ärende:
2021/0213(CNS)**

**FISC 123
ECOFIN 745
ENER 327
ENV 527
CLIMA 192
IA 137**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	15 juli 2021
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	SWD(2021) 642 final
Ärende:	ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN Följedokument till Förslag till rådets direktiv om en omstrukturering av unionsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (omarbetning)

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2021) 642 final.

Bilaga: SWD(2021) 642 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.7.2021
SWD(2021) 642 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR
SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN

Följedokument till

Förslag till rådets direktiv

**om en omstrukturering av unionsramen för beskattning av energiprodukter och
elektricitet (omarbetning)**

{COM(2021) 563 final} - {SEC(2021) 663 final} - {SWD(2021) 640 final} -
{SWD(2021) 641 final}

Sammanfattning
Konsekvensbedömning för översynen av direktiv 2003/96/EG
A. Behov av åtgärder
Vad är problemet och varför är det ett problem på EU-nivå?
Inom ramen för den europeiska gröna given ingår initiativet till en översyn av direktiv 2003/96/EG (energiskattedirektivet) i 55 %-paketet. De främsta problem som tas upp i konsekvensbedömningen är att energiskattedirektivet i) inte är i linje med EU:s klimat- och energimål, ii) i praktiken gynnar användningen av fossila bränslen och iii) inte längre bidrar till en väl fungerande inre marknad. De främsta orsakerna till dessa problem är i) minimiskattesatsernas nuvarande nivå och struktur (avsaknad av en indexeringsmekanism, bränslebeskattning baserad på volym i stället för energiinnehåll och bortseende från bränslets miljöprestanda), ii) den föråldrade täckningen av energiprodukter (särskilt biodrivmedel) och iii) mångfalden av differentieringar, skattenedsättningar och skattebefrielser, vilket begränsar direktivets faktiska täckning.
Vad vill man uppnå?
De viktigaste målen för de föreslagna policyalternativen är följande: I. Att bidra till EU:s mål för 2030 och klimatneutralitet senast 2050 inom ramen för den europeiska gröna given. Detta skulle ske genom att anpassa beskattningen av energiprodukter och elektricitet till EU:s energi- och klimatpolitik och bidra till EU:s insatser för att minska utsläppen samtidigt som man säkerställer samstämmighet med utsläppshandelssystemet och undviker inkonsekvenser och överlappningar. II. Att upprätthålla och förbättra EU:s inre marknad genom att uppdatera skattesatsernas omfattning och struktur samt rationalisera medlemsstaternas användning av skattebefrielser och skattenedsättningar. III. Att bevara energiskattedirektivets förmåga att generera intäkter för medlemsstaternas budgetar samt att uppnå fördelningseffekter är andra faktorer att beakta.
Vad är mervärdet med åtgärder på EU-nivå (subsidiaritetsprincipen)?
De problem som identifierats kan endast lösas genom en översyn av energiskattedirektivet, i samordning med andra politiska åtgärder på EU-nivå. Nationella strategier riskerar att snedvrider den inre marknaden och undergräver målen för den europeiska gröna given till följd av en icke-harmoniserad struktur och nivå på de nationella skatterna. Endast en harmoniserad ram kan bidra till att uppnå EU:s ambitionsnivå på dessa områden samtidigt som man strävar efter att bevara både de produktiva sektorernas konkurrenskraft och en miljö med lika beskattning av sektorer och energianvändningar. EU:s bidrag till att uppnå högre klimatambitioner globalt kommer att bli mer effektivt om EU samordnar alla tänkbara politiska instrument, inklusive beskattning, inom ramen för en ambitiös plan som även omfattar en utvidgning av utsläppshandelssystemet och andra relevanta politiska åtgärder inom ramen för 55 %-paketet.
B. Lösningar
Vilka alternativ finns för att nå målen? Finns det ett rekommenderat alternativ? Om inte, varför?

Utgångsscenariot (alternativ 0) representerar den befintliga klimat- och energirättsliga ramen fram till 2030, nämligen de klimat- och energimål om en minskning av växthusgasutsläppen med 40 % fram till 2030 som man tidigare kommit överens om, samt de viktigaste politiska verktygen för att genomföra dessa.

Alternativ 1 skulle indexera minimiskattesatserna och delvis bredda skattebasen samtidigt som dess struktur väsentligen bibehålls. Luftfarts- och sjöfartssektorerna inom EU skulle ingå i tillämpningsområdet med en minimiskattesats på noll genom att de nuvarande skattebefrielserna avskaffas.

Genom alternativ 2 införs ett system med förenklade skattesatser. Minimiskattesatserna indexeras och baseras på energiinnehåll och en övergångsperiod (tio år för alternativ 2a och en kortare period fram till 2030 för alternativ 2b). Det är inriktat på energiinnehåll och en högre skattenivå (främst för bränslen för uppvärmning) och en utvidgning av skattebasen. Luftfarts- och sjöfartssektorn inom EU skulle ingå i direktivets tillämpningsområde med minimiskattesatser som kommer att höjas linjärt under en övergångsperiod på tio år när det gäller verksamhet inom EU. Alternativ 2c inför en ny komponent i skattesatserna som tar hänsyn till produkternas utsläpp av luftföroreningar utöver egenskaperna i alternativ 2a.

Alternativ 3 tar med en koldioxidinnehållskomponent för de sektorer som för närvarande inte omfattas av utsläppshandelssystemet. Liksom för alternativ 2 övervägs även i detta fall två övergångsperioder (tio år och 2030). Införandet av en föroreningskomponent analyseras också i detta alternativ.

Med tanke på att utsläppshandelssystemet bör utvidgas till att omfatta utsläpp från transporter och byggnader anses alternativ 2a vara det bästa alternativet för att undvika dubbelbeskattning.

En väl avvägd utvidgning av utsläppshandelssystemet till att även omfatta vägtransporter, sjöfart, transport på inre vattenvägar och byggnader i kombination med alternativ 2 för en översyn av energiskattedirektivet skulle kunna bidra till att uppnå EU:s ambitiösa klimatmål på 55 % utsläppsminskningar och samtidigt göra det möjligt att uppnå de övriga målen för översynen av energiskattedirektivet.

Vad anser de berörda parterna? Vem stöder vilka alternativ?

I det offentliga samrådet ansåg en stor majoritet av företagen och myndigheterna att det är relevant med en energiskatt baserad på energiinnehåll. Dessutom var en överväldigande majoritet av alla typer av svarande positiva till en översyn av energiskattedirektivet som inför incitament för alternativa energikällor som stöder omställningen till klimatneutralitet, genom att minska antalet skattenedsättningar, skattebefrielser och rabatter och därigenom begränsa möjligheterna att gynna fossila bränslen. En stor majoritet av privatpersonerna och företrädarna för allmänheten stödde avskaffandet av förmånlig skattebehandling för särskilda verksamhetssektorer och distinktionen mellan yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning.

C. Det rekommenderade alternativets konsekvenser

Vilka är fördelarna med det rekommenderade alternativet (om ett sådant finns, annars för huvudalternativen)?

Det rekommenderade alternativ 2a är helt förenligt med andra initiativ i 55 %-paketet och relevant EU-politik. Det föreslagna alternativet kommer att bidra till målen för den europeiska gröna given genom att minska utsläppen i EU27. Jämfört med utgångsscenariot beräknas utsläppen fram till 2035 minska enligt följande:

Växthusgaser: -1,6 %; NO_x: -1,7 %; PM_{2,5}: -2,5 %; SO₂: -1,6 %.

Införandet av luftfarts- och sjöfartssektorn inom EU i direktivets tillämpningsområde kommer att bidra till ökad samstämmighet i transportbeskattningen. De nya minimiskattesatserna och den bredare skattebasen kommer att bidra till större konvergens mellan de effektiva skattesatserna i EU.
Vad är kostnaderna för det rekommenderade alternativet (om ett sådant finns, annars för huvudalternativen)?
Uppskattningar visar följande kostnader: i) Minskning av sysselsättningen med 0,2 % i EU27 fram till 2025 jämfört med utgångsscenarioet, ii) ökning av hushållens uppvärmnings- och transportpriser och iii) kostnadsökning för företag till följd av minskade befrielser och höjda priser på fossila bränslen. Höjda skattesatser leder till högre konsumentpriser, både för motorbränslen och bränslen för uppvärmning. Enligt det rekommenderade alternativet är denna ökning ungefär densamma för uppvärmnings- och transportbränslepriserna, omkring 0,8 % respektive 1,2 %. Resultaten tyder på att de föreslagna skatteändringarna kan minska hushållens justerade disponibla inkomst (disponibel inkomst efter avdrag för indirekta skatter), ofta på ett regressivt sätt. Om de extra skatteintäkterna återförs till hushållen i form av engångsbelopp blir dock hela skatteförändringen progressiv, eftersom sådana transfereringar innebär en större ökning av fattigare hushålls disponibla inkomster.
Hur påverkas små och medelstora företag och konkurrenskraften?
Det föreslagna alternativet kommer inte att ha någon särskild inverkan på små och medelstora företag och ej heller på EU-industrins konkurrenskraft.
Påverkas medlemsstaternas budgetar och förvaltningar i betydande grad?
I utgångsscenarioet beräknas medlemsstaternas intäkter minska med nästan 32 % mellan 2020 och 2035 till följd av den väntade utvecklingen av energisystemet med ett minskat beroende av bränslen tack vare energibesparingar och en övergång från fossila bränslen och förutsatt att medlemsstaterna inte höjer sina nationella skattesatser. Det rekommenderade alternativet 2a skulle i stor utsträckning mildra denna trend genom ökade intäkter. Översynen av energiskattedirektivet syftar till att förbättra och förenkla skattesatserna och skattebasen. De planerade ändringarna bör dock inte i grunden ändra de faktiska punktskatterna och administrationen av punktskatter på energiprodukter och elektricitet.
Uppstår andra betydande konsekvenser?
Nej.
Proportionalitet?
Förslaget är proportionerligt och nödvändigt för att uppnå målen, eftersom det tar itu med energiskattedirektivets nuvarande begränsningar samtidigt som dess struktur väsentligen bibehålls. Det föreslagna alternativet 2a innebär nya miniminivåer, breddar skattebasen, tar hänsyn till ekonomiskt utsatta hushåll och industriens särskilda situation och föreskriver en övergångsperiod på tio år för att möjliggöra en smidig övergång. Dessutom planeras regelbundna översyner av direktivet för att säkerställa att de politiska åtgärderna är proportionerliga.
D. Uppföljning

När kommer åtgärderna att ses över?
För närvarande föreskrivs i artikel 29 i energiskattedirektivet en regelbunden granskning på grundval av en rapport och, vid behov, ett förslag från kommissionen. En rapport kommer att utarbetas fem år efter direktivets genomförande.